

nærmeste Tid, inden vi naa at faa Toldloven forandret. Det skulde glæde mig i højeste Grad, om vi kunde klippe dem for nogle af de 10 Mill. Kr. — det er et andet Spørgsmaal —, men at de have regnet med, at der staa i Toldloven, at den først skal revideres i 1916, er der vistnok ingen Tvivl om. Det er altsaa en Toldbeskyttelse, de have, og som vi ikke kunne hindre dem i at tage, i alt Fald tror jeg ikke, vi helt kunne hindre dem deri.

Maa jeg slutte med at sige, at der foreligger fra Udvalgets Haand et Materiale, som det har været mit Haab — og Haabet er ikke i nogen Maade svækket, det var ikke derfor, jeg brugte Udtrykket: har været mit Haab — kunde danne et i høj Grad brugbart Udgangspunkt, naar vi komme til at diskutere en Forandring i Sukkerlovgivningen. Det ske snart! Vi vide jo, at det sker senest i 1916. Det har været den dobbelte Hensigt fra min Side og, jeg tror ogsaa, fra mine Partifællers Side: paa den ene Side at vise, hvilket urimeligt Resultat en Ekspropriation paa dette Omraade vilde føre til — og indtil det ærede Medlem og hans Kolleger dokumentere mig, at der er Kapitalfejl i min Betænkning som i de Herrers, indtil da maa de lade staa, at det her er underbygget, at man ikke med Fordel kan ekspropriere De danske Sukkerfabrikker under de nuværende Prisforhold —, paa den anden Side at lægge et Materiale til Rette, der kunde vise, at De danske Sukkerfabrikker have en Beskyttelse, som vi ikke ville være med til at opretholde i Længden. Saa snart vi paa nogen Maade kunne komme ned med Beskyttelsen, maa Fabrikkerne og Dyrkerne være forberede paa, at det sker. Ud fra dette dobbelte Synspunkt have vi tilladt os at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsorden, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„Idet Folketinget paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger ikke finder Anledning til at virke for Indførelse af Statsdrift paa Sukkerproduktionens Omraade, opfordrer det Finansministeren til at have sin Opmærksomhed henvendt paa Toldbeskyttelsen for Sukker og ved gunstig Lejlighed at stille Forslag om yderligere Nedsættelse deraf — og gaar over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Det er nu om denne Paastand paa Overgang til Dagsorden, at Forhandlingerne dreje sig.

Eduard Larsen: Man vil forhaabentlig tilgive mig, at jeg efter denne drabelige Kampagne, der har fundet Sted i Dag, fatter mig i Korthed om den foreliggende Sag, saa meget mere som, det kan jeg ikke nægte, den ærede Ordfører for Regeringspartiet (N. P. Jensen) paa forskellige Punkter er kommen ind paa Betragtninger, som jeg netop vilde have gjort gældende. Det Forslag til Beslutning, som i Dag ligger paa Tingets Bord, har den behagelige Forskel fra det Forslag, som Ordføreren for Forslagsstillerne (Hans Nielsen [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]) oprindeligt producerede, at man dog i nogen Grad synes at være klar med Hensyn til den Opgave, det her drejer sig om. Det var ganske mærkeligt at følge det ærede Medlems Tale under første Behandling af denne Sag, en Tale, der egentlig ikke i mindste Maade klargjorde for os uden ved en rent tilfældig Bemærkning, hvad der var Maal, og hvad der var Middel for hele Forslaget. Han sagde ganske tilfældig en enkelt Gang under Omtalen af et Tobaksmonopol i Sverige, at det var hans Maal at opnaa billigt Sukker. Det var dette, der foranledigede mig til en Bemærkning; der atter affødte den Bemærkning fra det ærede Medlem, at det var derom, Forslaget drejede sig, og det understregede han til sidst under Debatten ret stærkt, men det kom saa sent ind i Debatten, at denne ved første Behandling var kommen ind i en ganske skæv Skure, og jeg maa sige, jeg ogsaa synes, den delvis er kommen i en skæv Skure i Dag. De Herrere ere nemlig komne til at tale saaledes, som om der skal være Statsdrift, men de kunne ikke gøre sig Rede for, hvordan denne Statsdrift egentlig skal være. Naar man hører det ærede Medlem fra Kallerup (N. P. Jensen), synes jeg, det er, ligesom der tales om en Statsdrift, der endnu lever under den frie Konkurrences Vilkaar. Det forekommer mig, at det ærede Medlem bestandig debatterer Udlandets Priser paa en Maade, som egentlig slet ikke har noget med det foreliggende Forslag at gøre. Jeg tror, at Kærnen i dette Forslag, som nu forekommer mig at være ret klart, er den, at nu vil man bort fra at gøre Sukkerproduktionen til en Konjunkturforretning og vil over til at gøre det til — hvad skal jeg kalde det — en ren Tvangsforretning eller saadant noget lignende, og det stiller altsaa paa en Maade Spørgsmaalet klarere. Det rykker os ud af det